

ŻNG.8361.38.2019

DECYZJA Nr 30/2019

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 oraz ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2164, z późn. zm.) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy **Zbigniewowi Buczek** prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą **Zbigniew Buczek Przedsiębiorstwo – Produkcyjno – Usługowo – Handlowe B i B**, ul. Kazimierza Wielkiego 9, 47 - 232 Kędzierzyn-Koźle, NIP 7491367020, **karę pieniężną w wysokości 1 000 zł** (słownie złotych: jeden tysiąc 00/100) w związku z wprowadzeniem do obrotu 2 partii o wartości 30,75 zł artykułów rolno – spożywczych zafałszowanych, które dodatkowo nie spełniały wymogów jakości handlowej.

Uzasadnienie

W dniach 05, 06 i 08.02.2019 r. inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej *Opolskim WIiH*, na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr ŻNG-38/2019 z dnia 04.02.2019 r., przeprowadzili kontrolę w lokalu gastronomicznym **Gruby Benek** zlokalizowanym przy ul. Kazimierza Wielkiego 9, 47 - 232 Kędzierzyn-Koźle, w którym **Zbigniew Buczek**, zwany dalej *Stroną*, prowadzi działalność gospodarczą.

Kontrolę przeprowadzono na podstawie następujących przepisów:

- art. 3 ust. 1, 2, 3 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L z 2004 r. Nr 165, str. 1, z późn. zm.);
- art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2164, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o jakości handlowej*, w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 1930, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o Inspekcji Handlowej*,

- art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 *ustawy o Inspekcji Handlowej*.

Zakres kontroli obejmował rzetelność obsługi konsumentów, jakość handlową oferowanych potraw i napojów oraz surowców użytych do produkcji, a także prawidłowość funkcjonowania placówki gastronomicznej pod kątem przestrzegania prawa żywnościowego.

W toku kontroli, w celu zweryfikowania rzetelności obsługi, inspektorzy występując w charakterze konsumentów, zakupili średnią Pizzę Kebab Benek oraz 2 soki Cappy multiwitamina i jabłko. W wyniku oceny otrzymanego zamówienia inspektorzy stwierdzili, podmiannę droższych składników ich tańszymi zamiennikami, a mianowicie:

- zamiast deklarowanego w menu soku Cappy multiwitamina inspektorzy otrzymali nektar wieloowocowy z soków zagęszczonych i przecieru zagęszczonego Cappy multiwitamina, o zawartości owoców minimum 52 %;
- potrawa pod nazwą Pizza Kebab Benek (sos, ser, kebab, cebula, pomidor, ser feta) zgodnie z deklaracją zawartą w karcie menu winna być sporządzona z dodatkiem sera Feta, natomiast została wyprodukowana z dodatkiem sera sałatkowo – kanapkowego półtłustego Favita.

Stwierdzone nieprawidłowości świadczą o zafałszowaniu ww. produktów w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. b *ustawy o jakości handlowej*.

Ponadto analiza oznaczeń potrawy Pizza Kebab Benek wykazała, że w kartach menu brak było informacji o składnikach lub substancjach alergennych lub powodujących reakcje nietolerancji występujących w potrawie. Informacja ta nie została przekazana konsumentom w jakiegokolwiek innej formie w miejscu sprzedaży. Powyższe narusza art. 9 ust. 1 lit. c w związku z art. 44 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 1924/2006 i (WE) Nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) Nr 608/2004 (Dz. Urz. UE. L z 2011 r. Nr 304, str. 18, z późn. zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem (UE) Nr 1169/2011* i stanowi o niewłaściwej jakości handlowej potrawy w rozumieniu art. 3 pkt 5 *ustawy o jakości handlowej*.

Przeprowadzone czynności kontrolne zostały udokumentowane w protokole kontroli nr ŻNG.8361.38.2019 oraz w załącznikach nr 2 i 3 do protokołu kontroli, które w dniu 08.02.2019 r. zostały bez uwag podpisane i odebrane przez *Stronę*.

Mając na uwadze powyższe, *Opolski WIH* pismem z dnia 08.03.2019 r. zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 *ustawy o jakości handlowej*. *Strona* została również poinformowana, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie przysługuje jej, na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), prawo do zapoznania

się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Ponadto *Opolski WIIH*, na podstawie art. 40a ust. 5a *ustawy o jakości handlowej*, zwrócił się do *Strony* z żądaniem przedstawienia dokumentów dotyczących wielkości osiągniętych obrotów i przychodu w 2017 r. *Opolski WIIH* wyznaczył *Stronie* termin 10 dni, od dnia doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego do zapoznania się z dowodami zebranymi w sprawie oraz złożenia ww. dokumentów.

Pismem z dnia 20.03.2019 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w Kędzierzynie-Koźlu poinformował *Opolskiego WIIH* o wysokości osiągniętego przez *Stronę* przychodu w roku podatkowym 2017.

Ponadto *Strona* w piśmie z dnia 18.03.2019 r., które wpłynęło do siedziby *Opolskiego WIIH* w dniu 25.03.2019 r., wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary finansowej. W piśmie *Strona* poinformowała, że prowadzi rodzinną pizzerię, która w połowie 2018 r. przeniosła siedzibę w nowe miejsce, które wymagało kapitalnego remontu, co wiązało się z poniesieniem kosztów i zadłużeniem w banku. Ponadto we wrześniu 2018 r. żona *Strony*, która również pracowała w rodzinnej firmie doznała ciężkiej choroby, co spowodowało, iż w chwili obecnej jest osobą niepełnosprawną. *Strona* poinformowała również, iż kontrola uświadomiła jej fakt, że produkt Cappy multiwitamina nie jest sokiem, a nektarem. Natomiast zastąpienie sera Feta serem Favita było błędem *Strony*, ale nie miało na celu podmiany droższych składników ich tańszymi zamiennikami. *Strona* dodała również, że jeszcze w czasie kontroli dokonała stosownych poprawek, a lista alergenów jest już dostępna na życzenie konsumenta.

W odniesieniu do ww. pisma *Opolski WIIH* informuje, że może odstąpić od wymierzenia kary pieniężnej jedynie w przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu, o czym stanowi art. 40a ust. 1 - 3a *ustawy o jakości handlowej*. Zważywszy na ww. okoliczności oraz o wagę i zakres naruszenia *Opolski WIIH* kontynuuje postępowanie rozstrzygając je niniejszą decyzją administracyjną.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury z zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L z 2002 r. Nr 31, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem (WE) Nr 178/2002*, podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze zapewniają na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji zgodność żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Wymagania dotyczące informowania na temat żywności oraz zakresy odpowiedzialności podmiotów działających na rynku spożywczym zostały ustanowione w *rozporządzeniu (UE) Nr 1169/2011*.

W myśl art. 7 ust. 1 lit. a *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011*, informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać konsumenta w błąd, co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji. Ponadto art. 7 ust. 2 *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011* stanowi, że informacje na temat żywności muszą być rzetelne, jasne i łatwe do zrozumienia dla konsumenta.

Zakres odpowiedzialności reguluje art. 8 *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011*. Zgodnie z art. 8 ust. 2 *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011* podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informacje na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność tych informacji zgodnie z mającym zastosowanie prawem w tym zakresie oraz wymogami odpowiednich przepisów krajowych. W myśl art. 8 ust. 5 *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011* podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione.

Z przytoczonych przepisów wynika, iż niedopełnienie obowiązków wynikających z prawa żywnościowego leży po stronie kontrolowanego przedsiębiorcy, który powinien stosować obowiązujące normy w zakresie przekazywania informacji na temat żywności. Należy zauważyć, że wymogi prawa żywnościowego dotyczące jakości handlowej odnoszą się do żywności oferowanej konsumentom, dlatego też zapewnienie zgodności z tymi wymaganiami spoczywa na każdym podmiocie działającym na rynku spożywczym i jest obowiązkowe także na etapie handlu detalicznego (usług gastronomicznych). W przedmiotowej sprawie podmiotem, który wprowadził zakwestionowane produkty do obrotu, a zatem ponosi odpowiedzialność za prawidłowość oznakowania oferowanych do sprzedaży artykułów rolno – spożywczych, jest *Strona*.

Zgodnie z art. 3 pkt 5 *ustawy o jakości handlowej*, jakość handlowa to cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi. Jak wynika z art. 4 ust. 1 *ustawy o jakości handlowej*, artykuły rolno-spożywcze charakteryzują się niewłaściwą jakością handlową, jeżeli nie spełniają wymagań w zakresie jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej oraz dodatkowych wymagań dotyczących tych artykułów zadeklarowanych przez producenta.

W myśl art. 3 pkt 10 lit. b *ustawy o jakości handlowej* zafałszowanym artykułem rolno – spożywczym jest produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno – spożywczych, albo produkt, w którym zostały

wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych, w szczególności jeżeli w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno – spożywczych albo niezgodną z prawdą.

Nazwa sera Feta została zarejestrowana jako chroniona nazwa pochodzenia i znajduje się w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Komisji (WE) Nr 1107/96 z dnia 12 czerwca 1996 r. w sprawie rejestracji oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia zgodnie z procedurą określoną w art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 (Dz. Urz. UE L z 1996 r. Nr 148, str. 1, z późn. zm.). Powyższa nazwa jest zarezerwowana dla sera spełniającego wymagania określone w specyfikacji tego produktu. W myśl art. 13 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L z 2012 r. Nr 343, str. 1, z późn. zm.) zarejestrowane nazwy są chronione przed wszelkim bezpośrednim lub pośrednim wykorzystywaniem w celach komercyjnych nazwy zarejestrowanej w odniesieniu do produktów nieobjętych rejestracją, jeśli produkty te są porównywalne do produktów zarejestrowanych pod tą nazwą lub jeśli jej stosowanie stanowi wykorzystywanie renomy chronionej nazwy, w tym również w sytuacji, gdy produkty te są wykorzystywane jako składnik.

Analiza składu surowcowego kontrolowanej potrawy Pizza Kebab Benek wykazała podmianę asortymentową polegającą na zastąpieniu składnika, o chronionej nazwie pochodzenia, innym produktem. Ser Feta wytwarzany jest tradycyjną metodą wyłącznie z mleka owczego lub z mieszanki mleka owczego i koziego, pochodzącego z określonych regionów Grecji. Użyty do przygotowania potraw Ser sałatkowo – kanapkowy półtłusty Favita nie posiadał w wykazie składników ww. rodzajów mleka. Nieprawdziwa informacja o potrawie sugerowała jej szczególne właściwości, których w rzeczywistości nie posiadała. Nierzetelny skład podany w karcie menu powodował, że konsumenci podejmując decyzję o zakupie Pizzy Kebab Benek wybierali produkt, który był imitacją oczekiwanego. Zastosowanie innego składnika niż wykazano w karcie menu świadczy o jej zafałszowaniu.

Szczegółowe wymagania w zakresie jakości handlowej soków i nektarów owocowych zostały określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 września 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej soków i nektarów owocowych (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r. poz. 494, z późn. zm.). W myśl definicji zawartej w treści ww. załącznika soki owocowe są wyrobami zdolnymi do fermentacji, lecz niesfermentowanymi, otrzymanymi z jadalnych części zdrowych, dojrzałych, świeżych, schłodzonych lub zamrożonych owoców, jednego lub większej liczby gatunków, posiadającymi barwę, smak i zapach charakterystyczne dla soku z owoców, z których wyrób jest wytwarzany. Nektary owocowe są natomiast wyrobami zdolnymi do fermentacji, lecz niesfermentowanymi,

otrzymanymi przez dodanie wody z dodatkiem lub bez dodatku cukrów lub miodu do soku owocowego, soku owocowego odtworzonego z zagęszczonego soku owocowego, zagęszczonego soku owocowego, soku owocowego wyprodukowanego z użyciem ekstrakcji wodnej, soku owocowego w proszku, przecieru owocowego lub zagęszczonego przecieru owocowego bądź mieszaniny ww. wyrobów, spełniającymi wymagania dotyczące minimalnej zawartości soków lub przecierów owocowych określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia. Z treści przytoczonych definicji wynika, iż nektar owocowy jest produktem bardziej przetworzonym niż sok, a przez to zaliczanym do przetworów owocowych.

Oferowanie do sprzedaży nektaru wieloowocowego z soków zagęszczonych i przecieru zagęszczonego Cappy multiwitamina o zawartości owoców minimum 52 % zamiast zadeklarowanego w menu soku Cappy multiwitamina świadczy o zafałszowaniu tego produktu. Podanie innych produktów niż oferowane w karcie menu i niepoinformowanie o tym fakcie konsumentów przed zrealizowaniem zamówienia, wprowadza w błąd co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości i składu w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. a *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011*. Biorąc powyższe pod uwagę *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* naruszyła przepisy prawa żywnościowego i była odpowiedzialna za wprowadzenie do obrotu zafałszowanego produktu.

Informacje zamieszczane w karcie menu mają zapewnić konsumentom pełną wiedzę na temat spożywanej żywności, szczególnie w zakresie obecności substancji, które mogą powodować alergie lub reakcje nietolerancji. *Strona* wbrew wymaganiom prawa żywnościowego nie uwidoczniała dla konsumentów informacji w przedmiocie wykazania substancji i produktów powodujących alergie lub reakcje nietolerancji użytych do przygotowania średniej Pizzy Kebab Benek.

Obowiązek uwidaczniania informacji w zakresie obecnych w potrawie składników alergennych wynika z art. 44 ust. 1 lit. a *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011*. Zgodnie z jego treścią w przypadku oferowania środków spożywczych do sprzedaży konsumentom finalnym bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta lub ich pakowania do bezpośredniej sprzedaży przekazywanie danych szczegółowych określonych w art. 9 ust. 1 lit. c *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011* jest obowiązkowe. Powyższe dane dotyczą wszelkich składników lub substancji pomocniczych wymienionych w załączniku II do *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011* lub uzyskanych z substancji lub produktów wymienionych w tym załączniku, powodujących alergie lub reakcje nietolerancji, użytych przy wytworzeniu lub przygotowywaniu żywności i nadal obecnych w produkcie gotowym, nawet jeżeli ich forma uległa zmianie. Wskazany załącznik zawiera listę 14 rodzajów produktów powodujących alergie lub reakcje nietolerancji. W potrawie oferowanej przez *Stronę* (Pizza Kebab Benek) występowały składniki, które mogły powodować alergie lub reakcje nietolerancji takie jak: gluten, mleko, seler, gorczyca, sezam, soja, dwutlenek siarki. *Strona* miała obowiązek

poinformować konsumenta o ich obecności w oferowanej do sprzedaży potrawie.

Art. 17 ust. 2 *rozporządzenia (WE) Nr 178/2002* nakłada na Państwa Członkowskie obowiązek wprowadzenia zasad dotyczących środków i kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego, przy czym kary te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. W polskim ustawodawstwie odpowiedzialność karno-administracyjna za wprowadzenie do obrotu artykułów rolno-spożywczych zafałszowanych wynika z art. 40a ust. 1 pkt 4 *ustawy o jakości handlowej*. Zgodnie z ww. przepisem podmiot wprowadzający do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1000 zł.

Należy podkreślić, że dla zastosowania powyższych sankcji nie jest wymagane przypisanie winy podmiotowi wprowadzającemu do obrotu produkt żywnościowy zafałszowany. Przytoczone przepisy są wyrazem odpowiedzialności administracyjnej, która ma charakter obiektywny, a więc za sam fakt zachowania naruszającego te przepisy. Jak wskazywał Trybunał Konstytucyjny w szeregu orzeczeń, m. in. w wyroku z dnia 7 lipca 2009 r. sygn. akt K 13/08, cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie względem podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie ustawowych przepisów. Sankcja administracyjna ma przede wszystkim funkcję prewencyjną, co nie wyłącza również jej charakteru dyscyplinująco-represyjnego, stąd umocowanie organów administracji publicznej do nakładania kar pieniężnych (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 lipca 2012 r., sygn. akt. II GSK 917/11).

Opolski WIIH, w myśl art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości handlowej*, ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

Mając na uwadze zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy *Opolski WIIH* ocenił **stopień szkodliwości czynu**. Użycie w oznakowaniu niezgodnych z prawdą danych wprowadza kupujących w błąd co do składu, właściwości i jakości nabywanych potraw i napojów, a ponadto godzi w interes ekonomiczny konsumenta. Zastosowane przez *Stronę* oznakowanie zakwestionowanych produktów w karcie menu nadało im cech sugerujących wyższe walory jakościowe. Zamawiając sok konsument mógł domniemywać, iż otrzyma produkt zgodny z deklaracją *Strony* tj. sok owocowy bez dodatku cukru. *Strona* mogła zapobiec powstaniu nieprawidłowości dokładając większej staranności podczas rutynowego sprawdzania oznakowania towaru przy jego zakupie oraz podczas sporządzania karty menu.

W przypadku Pizzy Kebab Benek niewątpliwie ser feta miał decydujący wpływ na atrakcyjność oferty i stanowił zachętę do zakupu. Należy zaznaczyć, iż produkty których nazwa została zarejestrowana jako chroniona nazwa pochodzenia, jak ma to miejsce w przypadku sera feta, są

wytwarzane z określonych składników, według ustalonej procedury i pochodzą z określonych regionów, wobec czego ich cena jest znacznie wyższa niż cena towarów niespełniających ww. kryteriów, a co za tym idzie wyższy jest również koszt potrawy z tym składnikiem. Należy również nadmienić, iż *Strona* wbrew wymaganiom prawa żywnościowego nie uwidoczniała dla konsumentów informacji w przedmiocie wykazania substancji i produktów powodujących alergie lub reakcje nietolerancji użytych do przygotowania średniej Pizzy Kebab Benek.

Opolski WIIH ustalając wysokość kary ocenił również **zakres naruszenia**. Jadłospis (karta menu) w placówce gastronomicznej jest dla konsumenta podstawowym źródłem informacji o oferowanych potrawach i napojach. Ujawnione nieprawidłowości stanowią rażące naruszenie przepisów w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. *Strona* poprzez swoje działanie naruszyła wymagania określone w przepisach prawa żywnościowego w zakresie oznakowania produktu, istotne z punktu widzenia interesów konsumenta oraz właściwości artykułów rolno-spożywczych. Stwierdzona praktyka jest naganna, gdyż godzi w interesy konsumentów.

Opolski WIIH uznał, że **przebieg dotychczasowej działalności Strony** nie stanowi okoliczności zaostrzającej wymiar kary, gdyż jest to pierwszy stwierdzony przez organ przypadek wprowadzenia przez *Stronę* do obrotu artykułów rolno – spożywczych o niewłaściwej jakości handlowej oraz zafałszowanych. Na uwzględnienie zasługuje także fakt, iż *Strona* wyeliminowała ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości poprzez dokonanie poprawek w karcie menu oraz udostępnienie wymaganych prawem informacji o składnikach oraz substancjach alergennych występujących w oferowanych posiłkach.

Wielkość obrotów i przychodu określa pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości finansowych, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej kary. *Opolski WIIH* przy ocenie przedmiotowej przesłanki uwzględnił wielkość przychodu *Strony*, na podstawie informacji uzyskanej w toku postępowania administracyjnego od Naczelnika Urzędu Skarbowego w Kędzierzynie-Koźlu.

Ponadto *Opolski WIIH* wziął pod uwagę **wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych**. *Strona* wprowadziła do obrotu 2 partie produktów zafałszowanych o wartości 30,75 zł. Wartość ta nie stanowi przesłanki do podwyższenia sankcji administracyjnej.

Podsumowując, po uwzględnieniu przesłanek określonych w art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości handlowej* oraz pozytywnej postawy *Strony* (usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości) *Opolski WIIH* wymierza **karę pieniężną w wysokości 1000 zł** z tytułu wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych zafałszowanych oraz o niewłaściwej jakości handlowej. Zdaniem organu nałożona na *Stronę* sankcja będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży nie występowały produkty zafałszowane oraz o niewłaściwej jakości. Ponadto nałożona kara jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń oraz spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 *ustawy o jakości handlowej* karę pieniężną stanowiącą

dochód budżetu państwa, *Strona* powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP Oddział Okręgowy Opole, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Paweł Nakoneczny

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) od niniejszej decyzji *Stronie* przysługuje odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Mickiewicza 1, 45-367 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Na podstawie art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
5. W myśl art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno- spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2164, z późn. zm.) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.).
6. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. Zbigniew Buczek
Przedsiębiorstwo-Produkcyjno-Usługowo-Handlowe B i B
ul. Kazimierza Wielkiego 9
47-232 Kędzierzyn-Koźle
2. BA w/m
3. a/a